

det ærede Medlem stadig væk nævner — men den Opgivelse kan ikke være rigtig, selv om Arkitekten har fortalt det ærede Medlem det — det gør ikke Sagen bedre, tværtimod. Jeg skal nemlig meddele det ærede Medlem, at i Tiden fra 8. Marts 1921 til 6. December 1921 blev der udbetalt til nu afdøde Tømrermester Nyvang og til ligeledes nu afdøde Murermester Laursen i alt 12 942 Kr., altsaa ca. 13 000 Kr. Men dertil kommer saa Udgifterne til de øvrige Haandværkere og til hele den komfortable Indretning, som jeg saa udførligt har skildret i min første Tale, og som det ærede Medlem ikke kan rokke ved. Det ærede Medlem vil da se, at hans Tal, 11 712 Kr. og 50 Ø., ikke kan holde Stik, thi disse Udbetalinger vil det ærede Medlem, hvor meget han end maatte anstrenge sig, ikke kunne komme udenom. Af disse 12 942 Kr., som jeg nævnte var udbetalt til Tømreren og Mureren, er for øvrigt kun 350 Kr. gaaet til Mureren, Resten til Tømreren. De er udbetalt til to Bygningshaandværkere, som ikke havde det fjerneste med Skolens Opførelse at gøre; de er udbetalt, for det egentlige Bygearbejde er begyndt, og de er udbetalt i den nævnte Anledning.

Jeg indrømmer, at det maaske kan blive svært til syvende og sidst at faa defineret, hvortil de forskellige Beløb, som der foreligger Regning for, i Virkeligheden er anvendt, men jeg vil gerne bede om — det bliver maaske nærmest den højtærede Finansminister —, at man faar taget alle disse Regninger op til nøje Prøvelse. Navnlig skal der nok ligge et lille Bundt, som hedder Pladsregninger; dem kunde jeg ønske, at man underkastede en særlig Gennemgang. Hvis det sker, er det nok muligt, at ærede Medlemmer vil faa et lidt andet Indtryk af disse Forhold end det, som det ærede Medlem Hr. Pitzner har søgt at give os.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at mine Udtalelser om, at der var gravet i alle Græsplanerne, burde jeg have sparet. Det siger det ærede Medlem den 28. Oktober her fra denne Plads, men 3 Dage før, da han var ovre i Randers og blev proppet med Oplysninger af Arkitekten — Søndagen forud var det ærede Medlem, som sagt, i Randers —, netop under dette Møde med Arkitekten fik Gartneren Ordre til at lade de 22 Allétræer, som staar i de to store Planer foran Hovedbygningen, opgrave og flytte cirka halvanden Alen længere ind til Alleen. Det vidste det ærede Medlem, gaar jeg ud fra, da han talte. Hvorfor nævnte han ikke dette? (*Pitzner:* Det

var ikke Kloakker). Nej, Allétræer er ikke Kloakker, det er ganske rigtigt, det var en meget fornuftig Bemærkning. Det ærede Medlem saa sikkert ogsaa ved samme Lejlighed, at der var gravet op i den botaniske Have, som ellers var færdig. Endvidere saa det ærede Medlem, at man havde begyndt langs med den ene Græsplæne at grave en Grøft paa ca. 100 Meters Længde, som man har maattet gøre ca. 30 Meter længere, end det ellers havde været nødvendigt, saa at man altsaa ogsaa har maattet anvende et lignende Maal af Gasledninger ekstra. For dels at undgaa at gaa ned gennem den færdige, makadamiserede Hovedallé, dels at undgaa at gaa ned gennem Græsplanerne maatte denne føres udenom. Men ikke desto mindre førte det dog med sig, at der maatte opgraves ca. 150 Sirbuske. Alt det vidste det ærede Medlem, da han talte her. Ligeledes, at der paa Trods af denne særlige Foranstaltning dog maatte graves op 3 Steder paa den Allé, der løber langs med Hovedbygningen, skønt den var færdig. Hvorfor nævnte han saa ikke det? Nej, for saa var det hele ikke blevet saa morsomt, som det nu tilsyneladende blev, det er Grunden. Men jeg skal ikke opholde mig ved det længere, jeg skal kun sige, at alle ærede Medlemmer, som har en Smule Forstand paa de Dele, vil forstaa, hvad det betyder, naar man først skal til at lægge Vand og Gas ind til en saadan Bygning, efter at hele det mægtige Areal, der omgiver Bygningen, er færdigt anlagt, beplantet, og Alléen og det hele er i Orden. Jeg behøver for Resten ikke at sige mere, for enhver, der kender en Smule til, hvorledes det foregaar, kan tænke sig til, hvor meget der er gravet op. Men naturligvis, Staten betaler, og jo mere det koster, des mere faar Arkitekten i Honorar.

Saa er der Façadestenene. Her staar det ærede Medlem og taler om noget ganske andet end det, jeg havde sagt. Det ærede Medlem taler om den Omstændighed, at der fra første Færd var bestemt anvendt almindelige Façadesten, men at man senere blev enig om at anvende de noksom omtalte smalle og dyrere Sten, og dette blev ca. 29 000 Kr. dyrere, og disse Penge fik Murermesteren erstattet. Ja, men det var jo slet ikke det, jeg havde sagt, det var slet ikke det; jeg havde omtalt, paa ingen Maade. Og efter at jeg i den korte Bemærkning havde gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at det, jeg talte om, var disse Sten, som under Arbejdet var blevet kasseret, protesterede ikke desto mindre det